

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 9 listopada 2004 r.

w sprawie C-444/02 (wniosek Monomeles Protodikeio Athinon o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym):
Fixtures Marketing Ltd przeciwko Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Pojęcie bazy danych — Zakres zastosowania prawa sui generis — Terminarze mistrzostw w piłce nożnej — Zakłady)

(2005/C 6/16)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-444/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na mocy art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, wniesiony przez Monomeles Protodikeio Athinon (Grecja), orzeczeniem z dnia 11 lipca 2002 r., który wpłynął do Trybunału dnia 9 grudnia 2002 r., w ramach postępowania Fixtures Marketing Ltd przeciwko Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i K. Lenaerts (sprawozdawca), prezesi izb, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: M. Múgica Arzamendi i M.-F. Contet, główni administratorzy, wydał w dniu 9 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Pojęcie bazy danych w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych dotyczy każdego zbioru zawierającego utwory, dane i inne materiały dające się oddzielić jeden od drugiego bez naruszenia wartości ich zawartości i zawierającego metodę lub system, bez względu na ich rodzaj, pozwalające na znalezienie każdego materiału składającego się na ten zbiór.

Terminarz mistrzostw w piłce nożnej, taki jak te, o które toczy się spór w postępowaniu przed sądem krajowym, stanowi bazę danych w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 96/9.

Pojęcie inwestycji związanej z uzyskaniem zawartości bazy danych w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 96/9 należy rozumieć jako określające środki poświęcone na poszukiwanie już istniejących materiałów i ich gromadzenie w tej bazie danych. Pojęcie to nie obejmuje środków użytych w celu stworzenia materiałów składających się na zawartość bazy danych. W kontekście sporządzania terminarza spotkań w celu organizacji mistrzostw w piłce nożnej, pojęcie to nie obejmuje zatem środków poświęconych na wyznaczenie dat, godzin i ustalenie doboru w pary drużyn odnoszących się do poszczególnych spotkań w ramach tych mistrzostw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 11 listopada 2004 r.

w sprawie C-457/02, postępowanie karne przeciwko
Antonio Niselliemu ⁽¹⁾

(Dyrektywy 75/442/EWG oraz 91/156/EWG — Pojęcie odpadów — Pozostałości z produkcji lub konsumpcji przeznaczone do recyklingu — Złom)

(2005/C 6/17)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-457/02, mającej za przedmiot wniosek, wpisany do rejestru dnia 18 grudnia 2002 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunale di Terni (Włochy), postanowieniem z dnia 20 listopada 2002 r., w postępowaniu karnym przeciwko Antonio Niselliemu, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann i J.-P. Puissochet (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 11 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Wykładnia definicji odpadu podanej w art. 1 lit. a) akapit pierwszy dyrektywy Rady nr 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady nr 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r., a także przez decyzję Komisji nr 96/350/WE z dnia 24 maja 1996 r. nie może być dokonywana w ten sposób, że oznacza wyłącznie substancje lub przedmioty, skierowane do lub poddane działaniom unieszkodliwiania lub odzyskiwania przewidzianym w załącznikach II A i II B tej dyrektywy lub też w wykazach równoważnych, lub też posiadacz których ma wolę lub obowiązek przeznaczenia ich do unieszkodliwiania lub odzyskiwania.
- 2) Wykładnia pojęcia odpadu w rozumieniu art. 1 lit. a) akapit pierwszy dyrektywy 75/442, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 91/156 oraz decyzję 96/350, nie może być dokonywana w ten sposób, iż wyłączone są z niego wszelkie pozostałości z produkcji lub konsumpcji, które są lub mogą być poddawane ponownemu wykorzystaniu w cyklu produkcyjnym lub konsumpcyjnym, bądź to bez wcześniejszej obróbki i w sposób przyjazny dla środowiska, bądź to po wcześniejszej obróbce, ale bez konieczności poddania odzyskiwaniu w rozumieniu załącznika II B tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003.